

καλοῖς καὶ πάντα τρόπον ἐπιμελούμενος, ὅπως ἤδιστα
 διατρίψῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὁ δὲ τεθηπὼς τὴν σοφίαν αὐτοῦ
 καὶ μηδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἐκὼν εἶναι ἀπολειπόμενος. ὡς
 γοῦν ὑπέσχετο αὐτῷ ὁ Τόξαρις, ἐξ ἑνὸς ἀνδρὸς τοῦ Σόλωνος
 ἅπαντα ἔγνω ἐν ἀκαρεῖ καὶ πᾶσιν ἦν γνώριμος καὶ ἐτιμᾶτο 5
 δι' ἐκεῖνον· οὐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν, ἀλλ' οἱ ἄν-
 θρωποι καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτη ἐπεΐθοντο καὶ ἐφίλουν, οὓς
 ἐκεῖνος δοκιμάζοι καὶ ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἶναι. τὰ
 τελευταῖα καὶ ἐμνήθη μόνος βαρβάρων Ἀνάχαρσις, δημο-
 ποιήτος γενόμενος, εἰ χρὴ Θεοξένῳ πιστεύειν καὶ τοῦτο 10
 ἱστοροῦντι περὶ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἂν οὐδὲ ἀνέστρεψεν, οἶμαι,
 9 ἐς Σκύθας, εἰ μὴ Σόλων ἀπέθανεν. βούλεσθε οὖν ἐπάγω
 ἤδη τῷ μύθῳ τὸ τέλος, ὡς μὴ ἀκέφαλος περινοστοίῃ; ὦρα
 γοῦν εἰδέναι, οὕτινός μοι ἔνεκα ὁ Ἀνάχαρσις ἐκ Σκυθίας
 καὶ Τόξαρις τὰ νῦν ἐς Μακεδονίαν ἦκετον ἔτι καὶ Σόλωνα 15
 γέροντα ἄνδρα ἐπαγομένῳ Ἀθήνηθεν. φημὶ δὴ ὁμοίόν τι
 καὶ αὐτὸς παθεῖν τῷ Ἀναχάρσιδι, καὶ πρὸς Χαρίτων
 μὴ νεμεσήσητέ μοι τῆς εἰκόνης, εἰ βασιλικῷ ἀνδρὶ ἐμαντὸν
 εἵκασα· βάρβαρος μὲν γὰρ καὶ ἐκεῖνος καὶ οὐδέν τι φαίης ἂν
 τοὺς Σύρους ἡμᾶς φανλοτέρους εἶναι τῶν Σκυθῶν. ἀτὰρ 20
 οὐδὲ κατὰ τὸ βασιλικὸν ἐσποιῶ τὰμὰ ἐς τὴν ὁμοιότητα,
 κατ' ἐκεῖνα δέ· ὅτε γὰρ πρῶτον ἐπεδήμησα ὑμῶν τῇ πόλει,
 ἐξεπλάγην μὲν εὐθύς ἰδὼν τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος καὶ